

Antigone and Creon argue about how shameful her actions are

- Ἄντιγόνη θέλεις τι μεῖζον ἢ κατακτεῖναί μ' ἔλων;
 Κρέων ἐγὼ μὲν οὐδέν· τοῦτ' ἔχων ἄπαντ' ἔχω.
 Ἄντιγόνη τί δῆτα μέλλεις; ὡς ἐμοὶ τῶν σῶν λόγων
 ἀρεστὸν οὐδὲν μηδ' ἀρεσθείη ποτέ
 οὕτω δὲ καὶ σοὶ τάμ' ἀφανδάνοντ' ἔφυ.
 καίτοι πόθεν κλέος γ' ἀν εὔκλεέστερον
 κατέσχον ἢ τὸν αὐτάδελφον ἐν τάφῳ
 τιθεῖσα; τούτοις τοῦτο πᾶσιν ἀνδάνειν
 λέγοιτ' ἄν, εἰ μὴ γλῶσσαν ἐγκλήσαι φόβος.
 ἀλλ' ἡ τυραννὶς πολλά τ' ἄλλ' εὐδαιμονεῖ
 κᾶξεστιν αὐτῇ δρᾶν λέγειν θ' ἂ βούλεται.
 Κρέων σὺ τοῦτο μούνη τῶνδε Καδμείων ὁρᾶς.
 Ἄντιγόνη ὁρῶσι χοῦτοι, σοὶ δ' ὑπίλλουσιν στόμα.
 Κρέων σὺ δ' οὐκ ἐπαιδεῖ, τῶνδε χωρὶς εἰ φρονεῖς;
 Ἄντιγόνη οὐδὲν γὰρ αἰσχρὸν τοὺς ὁμοσπλάγχνους σέβειν.

Sophocles Antigone 497-511

1B 2 2007 Seen